

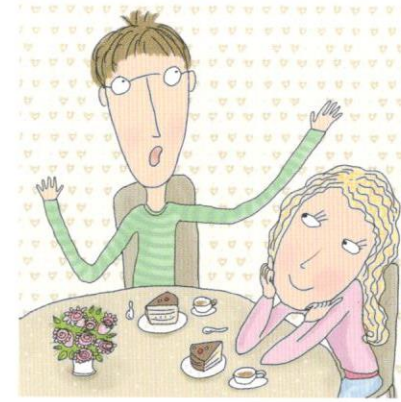
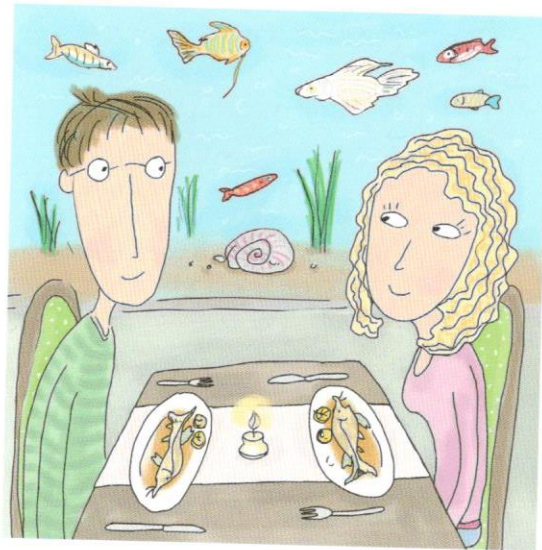

Vítek přečetl celý článek a zarazil se. V dolním rohu uviděl fotografii autorky článku. Hned poznal Vilmu, která ho dnes ráno za úsvitu spolu s Viktorem zachraňovala z výtahu. Vypadala jako víla, jen věneček uvitý z polního kvítí jí chyběl.

Nebylo divu, že Vítek byl jako omámený a připadal si jako motovidlo.

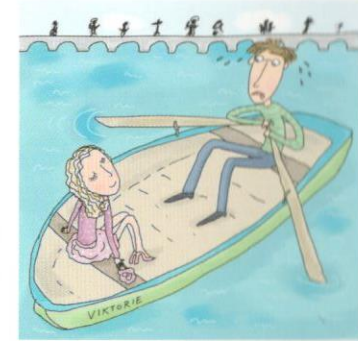

Místo do školy se bez cavyků vydal do redakce, pevně rozhodnutý vyhledat Vilmu a pozvat ji na oběd do rybí restaurace, protože jeho vyložení nejoblíbenějším jídlem byla uzená vyza.

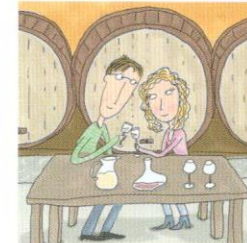
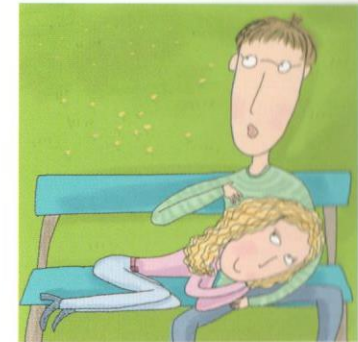
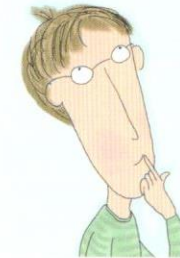

Chtěl s ní mluvit, vypovědět jí, co vytrpěl v uvíznutém výtahu, a oslavit s ní své vysvobození. Navíc mu bylo jasné, že se do ní zamiloval až po uši.

Přál si ji vidat co nejčastěji a trávit s ní celé dny. Představoval si, že ji viská v dlouhých vlnitých vlasech a vypráví jí o svém životě.

Cestou na Vinohrady do redakce novin vymýšlel Vítek, co Vilmě řekne.

Místo oběda by ji mohl pozvat na výstavu výtvarného umění, do bazénu s vířivkou nebo rovnou na víkendový výlet třeba do Vysokého Mýta nebo do Vimperka nebo do vinného sklípku na vinici v nějaké malé venkovské víscce nebo alespoň do vinárny.